

„Jo. S o hodně mladším chlapem.“

„Ne!“

„Jo! Manžel ji vykopnul z domu. Přistihl ji, jak mu ho kouří v pokoji pro miminko.“

„Ona přece nemá miminko.“

„No jo. No, tak to muselo být asi v jiným pokoji. Ale i tak.“

O dvě a půl hodiny později. Jiná kavárna, podobní rodiče.

„A slyšela jsem, že vešla dovnitř, zrovna když si to její manžel rozdával s jejím milencem, a utekla pryč.“

„To... nezní moc pravděpodobně, ne?“

„No, vzal si na sebe loni na školní piknik růžovou košili, pamatuješ?“

„Nebyl to ten piknik s velikonoční tematikou? Neměli tam všichni na sobě barevný košile?“

„Všichni, kteří je měli doma... Můj manžel nenašel nic, co by nebylo černé, šedé nebo tmavě modré.“

„Aha... ahááá... asi už tomu rozumím.“

O tři hodiny později. Supermarket, oddělení zeleniny.

„Chudáci děti.“

„Jo, přesně. Co si o tom pomyslí? Vráti se domů a hele, máma nikde. Jak jim to vysvětlí?“

„Nevozí Anne děti ze školy Frances Bloomová? Možná si něco vymyslí.“

„Světice Frances? Jo, jasně.“

„Já myslela, že ji máš ráda.“

„Mám. Akorát bych byla radši, kdyby nebyla tak moc příjemná a ochotná. Líbila by se mi víc.“

„Působí jako někdo, kdo všechno zvládá levou zadní, co? Je to kráva.“

„Není divu, že jsou s Anne kamarádky. Nejspíš taky spí s kdekým.“

O čtyři hodiny později, těsně před vyzvednutím dětí ze školy. U školní brány. Rodiče, kteří přijeli s předstihem a nemají si čím jiným naplnit životy.

„Hele... není to Charlie Porter?“

„Kde?“

„Tamhle, jak míří do kanceláře. Možná si přišel promluvit s ředitelkou.“

„Páni, to netrvalo dlouho, co?“

„Je tu taky Anne? Já ani nevím, jestli ji poznám. Nevyzvedává děti, že ne?“

„Ne. Ukecala Frances Bloomovou, aby to dělala za ni. Líná, nevěrná mrcha. Očividně jí na vlastních dětech ani nesejde.“

„Charlie Porter mi přijde docela sexy.“

„To teda. A teď je svobodnej... a se zlomeným srdcem...“

„Ty jsi strašná potvora.“

„Já vím.“